

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΜΟΝῃ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ

ΣΩΖΟΜΕΝΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ.

(Συνέχ. Ἰδε φυλλάδ. 457.)

21

Ἔτερον ὅμοιον νεώτερον. Τοῦτο ἄρχεται ἐξ οὗ περ καὶ τὸ ἀρχαῖον ἀντίγραφον, καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι τέλους.

22

Ἰπόμνημα τοῦ πατριάρχου Λουκᾶ τοῦ Χρυσοβέργου, ἐπιβεβαιοῦν πάνθ' ὅσα ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος ἐδωρήσατο τῇ μονῇ προνόμια, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ τοῦ Ἰωάννου σιγίλλῳ, καὶ ἀπαγορεῦον τὸν Ἰκαρίας ἐπίσκοπον, ὡς καὶ πάντα ἄλλον τοῦ ὑπάγειν τὴν μονὴν τῇ κατ' αὐτοὺς δικαιοδοσίᾳ. Ἐκ τοῦ ἀρχετύπου τούτου ἐλλείπουσι στίχοι δέκα, οἵτινες ἀναπληροῦνται ἐξ ἀρχαίου πλήρους ἀντιγράφου. Τὸ ἀρχετύπον ἄρχεται ἐκ τοῦ: «*παρελεύσεται, καὶ τοὺς παρ' αὐτῇ κατοικοῦντας εἰς προνομήν κτλ.*» μέχρι τέλους. Γέγραπται δὲ μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, Ἰνδικτιῶνος ἐβδόμης ἔτους ςϫξζ' (+ 1158.) Περίεργος δὲ ἡ τοῦ πατριάρχου Λουκᾶ ὑπογραφή ἔχουσα οὕτως: «*Ὁ ταπεινὸς μοναχὸς Λουκᾶς καὶ ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης.*»

23

Ἴσον τοῦ ἀνωτέρω σιγίλλῳ ἀρχαῖον, πεπιστωμένον τῇ ὑπογραφῇ τοῦ ἀντιβαλόντος αὐτὸ πρὸς τὸ πρωτότυπον ἐπισκόπου Μιλήτου Μανουήλ. Ἄρχεται: «*Εἰ δὲ καὶ πάλιν τις ὄχυρὰν ἐπὶ πέτρας ἰδρῦσαιτο, καὶ τεῖχος αὐτῇ περιθήσοι καὶ περιτειχίσοι.*»

24

Ἔτερον ὅμοιον ὑπὸ Νικηφόρου τοῦ Χαρτοφύλακος.

25

Ἔτερον ὅμοιον νεώτερον ὑπὸ Ἰωακείμ Φλωρέζη.

26

Ἰπόμνημα ἐν μεμβράνῃ τοῦ πατριάρχου Ἀρσενίου τοῦ Αὐτοριανοῦ περὶ τοῦ ἐν Κῶ μετοχίου τῆς μονῆς τοῦ ἐπιλεγομένου τῶν Σπονδῶν (τανῶν Ἀσφενδιοῦ) ἐσχισμένον ἐν μέρει καὶ δυσανάγνωστον, τῷ ἔτει ςψξς' (+ 1258.) Ἄρχεται: «*Ἐπαινετὸς μὲν καὶ ὁ νέων πραγμάτων μεγαλοργὸς ὁ πρῶταις οἰκοδομημάτων καταβολαῖς ἐγχειρῶν.*»

27

Ἀθανασίου Α' σιγίλλιῶδες γράμμα ἐν μεμβράνῃ

περὶ τῶν ἐν Κῶ μονῶν τοῦ τε Ἀλσεύς καὶ τῶν Σπονδῶν. Δι' αὐτοῦ διορίζεται ἀμφοτέρως εἶναι ὑποταγμένας καὶ ἡνωμένας τῇ τῆς Πάτμου μονῇ, μεθ' ἧν περ ἐκέκτηντο ἄνωθεν δικαίων καὶ προνομίων. Ὁ γὰρ αὐτοριανὸς Ἀρσένιος (οὗ τοῦ ὑπομνήματος μέμνηται ἐν τῷ παρόντι ὁ Ἀθανάσιος) μόνην τὴν τῶν Σπονδῶν ἡνωσε τῇ τῆς Πάτμου μονῇ. Ἐφθαρμένον ἐν τῷ τέλει· διὸ οὐκ ἀναγινώσκεται τὸ ἔτος. Ἄρχεται: «*Τοῖς εὐλόγοις τὰς αἰτήσεις πεποιημένοις μὴ αὐτίκα ὑπέχειν οὐς μὴδ' ἐπιτεύειν καὶ ἐνδιδοῦναι.*»

28

Πατριαρχικοῦ σιγίλλῳ ἀντίγραφον ἐν μεμβράνῃ περὶ τῆς μονῆς τῶν Σπονδῶν ἄνευ χρονολογίας. Ἄρχεται: «*Ἡ ἐν τῇ νήσῳ Κῶ διακειμένη σεβασμία πατριαρχικὴ μονὴ τῆς πακυπεράγνου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.*»

29

Πρᾶξις συνοδικὴ περὶ ἐκλογῆς τοῦ μητροπολίτου Μυρίων Ματθαίου, γεγонуῖα ἐπὶ πατριάρχου Νεΐλου τοῦ ἀγιωτάτου καὶ σοφωτάτου, ἑωψε' (+ 1384.) Ἄρχεται: «*Τὴν τῆς οἰκουμένης ἐκκλησίας προστασίαν κρίμασιν ἀβρόητοις παρὰ Θεοῦ πιστευθεῖσα ἢ μετριότης ἡμῶν.*»

30

Πρᾶξις συνοδικὴ περὶ ἐκλογῆς τοῦ μητροπολίτου Σταυρουπόλεως, γεγонуῖα ἐπὶ πατριάρχου Ἰωσήφ τοῦ παρουσιάσαντος μὲν ἐν τῇ ψευδοσυνόδῳ τῆς Φλωρεντίας, οὐ φθάντος δὲ ὑπογράψαι τὸν διαβεβημένον ἐκεῖνον ὅρον τῆς ἐνώσεως, διὰ τὸν ἐπελθόντα αὐτῷ θάνατον· τῷ ςϫϩη' (+ 1430.) Ἄρχεται: «*Τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σταυρουπόλεως πρὸ πολλῶν ἤδη χρόνων θανάτῳ τὸν οἰκεῖον ἀποβαλλομένης ποιμένα τε καὶ διδάσκαλον.*»

31

Ἴσον ἀρχαῖον, ἑλλιπὲς τὴν ἀρχὴν, τότε νῦν δὲ περιέχον, α) Ἀνωνόμου βασιλικὸν ὄρισμὸν, ἧς καθὰ ἐκ τοῦ περιεχομένου εἰκάζεται, τῆς αὐγούστης ἐστὶ Θεοδώρας, συζύγου Μιχαὴλ Παλαιολόγου. β) Ἰπόμνημα σιγίλλιῶδες ἀδήλου πατριάρχου [Ἀρσενίου τοῦ Αὐτωρειανοῦ] περὶ τοῦ μὴ ἔχειν τὸν τῆς Λέρου ἐπίσκοπον Νεῖλον παρείδυσιν τινα ἐν τοῖς τοῦ Θεολόγου κτήμασιν· οὐδὲ ἱεροπραξίαν τινα, ἢ χειροτονίαν, ἢ ναοῦ καθιέρωσιν τελεῖν ἐν αὐτοῖς, καὶ γ) Πιπτάκιον τοῦ αὐτοῦ πάντως πατριάρχου πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Κῶ περὶ τῆς μονῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀρισμοῦ: «*Ἦσαν μὲν καὶ εἰσὶ τῇ κατὰ τὴν Πάτμον σεβασμία μονῇ τῆς βασιλείας μου.*» τοῦ δὲ σιγίλλῳ: «*Πρόσεισι μὲν τῇ κατὰ τὴν νῆσον τῆς Πάτμου σεβασμία πατριαρ-*

χική διακειμένη μονή v (1) του δε πιττακίου:
«Θεοφιλέστατε επίσκοπε της αγιωτάτης επισκο-
πης Κω. Αρηνέχθη τῇ ἡμῶν μετριότητι.»

32

Ἐτερον ὁμοιον τοῦ ἀνωτέρω νεώτερον.

33

Παχωμίου Α' σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τῶν προ-
νομίων τῆς μονῆς τῷ ζιγ' (+ 1505.) Ἀρχεται:
«Ἡ ἐν πράγμασι πᾶσιν ἐφαρμύζουσα τάξις συνέ-
χειν αὐτὰ εἴωθε, καὶ εἰς τὰ βελτίω ἐπιδιδόναι
παρασκευάζει.»

34

Γράμμα τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν καθηγούμενον, καὶ
τοὺς ἐν τῇ μονῇ ἐνασκουμένους περὶ τοῦ ὅτι ἡ μονή
διαμένει ἐλευθέρᾳ ἐπ' ἄπειρον, καὶ οὐδεὶς τῶν ἀρ-
χιερέων, ἢ τῶν πλησιωχῶρων, ἢ τῶν τηλεδαπῶν
δύναται εἰσελθεῖν ἐν αὐτῇ. Ἀρχεται: «Τιμιώτατε
ἐν ιερομονάχοις καθηγούμενε της Σεβασμίας μο-
νῆς τοῦ ἀγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ
εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ οἱ ἐνα-
σκούμενοι αὐτῇ τιμιώτατοι ιερομόναχοι καὶ ὁσιώ-
τατοι μοναχοί.»

(1) Τοῦτό ἐστι τὸ ἄλλοτε πρὸ ἡμῶν ἐκδοθὲν ἐν τῷ Εὐαγγε-
λιῶν Κ ρ ο κ ι [ἐτ. Ζ' (1863), ἀριθ. 7, σελ. 326] ἐπ' ὀ-
νόματι Ἀρσενίου Αὐτωρσιανοῦ. Ἀλλὰ κατέπειν ἐκδοῦς καὶ τὸ σι-
γίλλιον Μελετίου τοῦ Πηγᾶ [ἐτ. Θ' (1865), ἀριθ. 3, σελ.
30], ἀσφαλμένῃ ἀνεῖπον ἐν ὑποσημειώσει τὴν τότε ἐξενεχθεῖ-
σαν εἰκασίαν μου, καὶ εἰς Συμεῶνα τὸν Τραπεζούντιον (τῷ 1470),
ὡς εἰς πατέρα οἰκείου, ἀνέγραψα τὸ εἰρημένον ὑπόμνημα, ἐκ
τοῦτου καὶ μόνου ἀγόμενος, ὅτι ἐν Πηγᾶ σιγίλλιον ἐμφέρεται
αὐτολεξεί περικοπή τις ἐκ τοῦ ὑπομνήματος αὐτοῦ, ὡς ἀπὸ σι-
γίλλiou τοῦ Συμεῶνος μεταληχμμένη. Νῦν μέντοι τὰ ἐκεῖ ση-
μειωθέντα μοι ἀνακαλούμενος, ἐπὶ τὴν πρότερον αὐθις τρέπο-
μαι εἰκασίαν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν γνώμην ἧς πρὸς ἐπιρρώσιν τεκ-
μήρια παρέχομαι τάδε: α) Ὅτι ἀμφότερα τὰ πατριαρχικά
ταῦτα ἔγγραφα συνημμένα εἰσὶ τῷ τῆς Δογούστης ὄρισμῳ, οἷον
συγχρονούντα καὶ σχέσιν ἔχοντα πρὸς ἄλληλα. β) Ὅτι, ὡς περ
ἐν τῷ τῆς Δογούστης ὄρισμῳ, οὕτω καὶ ἐν τῷ ὑπομνήματι ἀναφέρε-
ται ὁ τότενικαῦτα καθηγούμενος τῆς μονῆς Γερμανός ὃς καὶ
ἐξ ἄλλων μὲν παλαιῶν ἔγγράφων, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ τῆς σωζομέ-
νης διαθήκης αὐτοῦ [ἐρα ὀπισθεν ἀριθ. 12] μαρτυρεῖται ζῶν
ἔτι ἐπὶ τῆς βασιλείας Μιχαήλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ ἐπιπλέον,
ὅτι ἐν τῷ ἐχομένῳ τοῦ ὑπομνήματος πιττακίῳ γίνεται μνεῖα
τῆς τε εὐσεβοστάτης Δογούστης καὶ τοῦ οἰκείου ἀνθρώπου αὐτῆς
Ἰωάννου τοῦ Μαγκαρᾶ, οὗ τινος καὶ αὐτὸς αὐτῆς ὁ ὄρισμός ἐ-
πίσης μνημονεύει, καὶ γ) Ὅτι αὐτὸς ὁ τῆς γραφῆς τῶν ἀντι-
γράφων χαρακτήρ οὐκ εἴοικε νεώτερος εἶναι τῆς ΙΓ' ἑκατονταε-
τηρίδος, ἀνευ τῆς οἰασοῦν ὑπονοίας περὶ γραφῆς κατ' ἀπομίμη-
σιν φαιή δ' ἂν τις πρὸς τούτους καὶ τὴν τοῦ χάρτου ποιότητα,
ἐξ αὐτῆς πρώτης ὄψεως πολλῶν ἀρχαιότεραν γένεσιν ἐλέγχουσαν
ἢ τὴν ΙΓ' ὑπερμεσοάζουσαν ἑκατονταετηρίδα. Ὅσον δὲ περὶ τῆς
ὡς ἀπὸ σιγίλλiou τοῦ Συμεῶνος μεταληχμμένης περικοπῆς,
εἴμῃ τι ἄλλο ὑποπτεύσει τις, τοῦτο ἔχει ἂν λέγειν, ὅτι συμφδᾶ
τῷ Ἀρσενίῳ κάκεῖνος περὶ τῶν τῆς μονῆς ἐλευθεριῶν ἐντελλό-
μενος, μεταλήφεν αὐτολεξεί ἐν τῷ μὴ σωζομένῳ ἤδη σιγίλλiou
αὐτοῦ τὴν περικοπὴν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Ἀρσε-
νίου. Ταύτης τῆς περὶ τούτων γνώμης ἡμῶν ἔχεται καὶ ἡ τὴν
ἀπογραφὴν τὴν δε ἐκπόνησας πάναρεττος φίλος Ἰερῶθεός.

Σημ. Ι. ΣΑΚΚΕΛΙΩΝΟΣ.

35

Ἰωάσαφ Β'. γράμμα πρὸς τε τὸν καθηγούμενον
καὶ τοὺς κητοίκους τῆς Πάτμου περὶ τοῦ ἀδουλώ-
του καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς νήσου. Ἀρχεται: «Ὅσι-
ώτατε καθηγούμενε της σεβασμίας θείας μονῆς
τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεο-
λόγου, της ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ
ἐδρισκόμενοι θεοσεβέστατοι ἱερεῖς, χρησιμώτατοι
ἄρχοντες, καὶ ὁ λοιπὸς ἅπας τοῦ Κυρίου χριστώ-
νυμος λαός.»

36

Τοῦ αὐτοῦ πιττάκιον, ἢ, ὡς αὐτὸ ἀποκαλεῖ ὁ ἴ-
διος, εὐεργετικὸν γράμμα, ὅτι ὁ καθηγούμενος ἔχει
ἄδειαν καθιεροῦν θεῖους ναοὺς, καὶ φορεῖν ἐπιγονά-
τιον ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς τῷ ζοβ' (+ 1564).
Ἀρχεται: «Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος
αὐτῆς γράμματος εὐεργετεῖ τῷ ὁσιωτάτῳ ἐν ιερο-
μονάχοις κτ.λ.»

37

Ἰερεμίου Β'. σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τοῦ κατὰ
τὴν Πάρον μονηδρίου τῆς Ἐξωχωρικῆς μετοχίου
τῆς μονῆς γενομένου ὕστερον τῷ ζρά (+ 1593).
Ἀρχεται: «Τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς προ-
καθημένης, συνεδριαζούσης αὐτῇ καὶ τῶν καθεν-
ρεθέντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων.»

38

Μελετίου Πηγᾶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ ἐ-
πιτηρητοῦ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου σιγίλλιον ἐν
μεμβράνῃ περὶ τῶν προνομίων τῆς μονῆς τῷ 1597.
Ἀρχεται: «Κεῖ τὸ τὰ πατριαρχικά δόγματα καὶ θεοπλί-
σματα διατηρεῖν ἀσινῇ τε καὶ ἀμετάτρεπτα λυ-
σιτελές τε ὁμοῦ καὶ ἀναγκαιότατον.»

39

Τοῦ αὐτοῦ ἕτερον ὁμοιον ἐν πρωτοτύπῳ καὶ τοῦ-
το ἐπὶ χάρτου τῷ 1597.

40

Ἴσον σύγχρονον τοῖς δυοῖν πρώτοτύποις.

41

Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τοῦ μὴ στασιάζειν καὶ φατρια-
ζειν τοὺς ἐν τῇ μονῇ ἀνοίκειον γὰρ τοῦτο τοῖς
μοναχοῖς τῷ 1597. Ἀρχεται: «Ὅσιώτατε καθη-
γούμενε της σεβασμίας βασιλικῆς τε καὶ πατρι-
αρχικῆς μονῆς της ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ κειμένης.»

42

Τοῦ αὐτοῦ σιγίλλιωδες γράμμα ἐσφραγισμένον,
δι' οὗ χορηγεῖ καὶ δωρεῖται τῇ μονῇ τὸ ἐγκαινί-
ζειν καὶ καθιεροῦν ἱεροὺς ναοὺς τὸν καθηγούμενον

αὐτῆς τῷ Ἰρσ' (+ 1598). Ἀρχεται: «Τὸ τοῦ Σω-
κλήρος ἡμῶν ποιμνιον, κατὰ τὸ εὐαγγελικὸν
»πρόσταγμα, ποιμένειν ταχθέντες ὑπὸ τῆς φε-
»λανθρώπου προνοίας αὐτοῦ.»

43

Σιλδέστρου Ἀλεξανδρείας σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ,
δι' οὗ προτρέπει τοὺς Πατρίους πῶς δεῖ μεταλαμ-
βάνειν τῶν θείων μυστηρίων. Εἶτα σφοδρότερον
καθάπτεται τῶν πατέρων, καὶ προτρέπει αὐτοὺς
ἵνα συστήσωσι τὸ κοινόβιον ἄνευ χρονολογίας. Ἀρ-
χεται: «Τοῖς εὐλαβεστάτοις ἱερεῖς (sic) καὶ τι-
»μίσις ἄρχουσιν ἐν τῇ γῆσιν Πάτμου, σὺν παντὶ
»πῶ εὐσεβεῖ καὶ χριστωνύμῳ λαῷ μετὰ γυναικῶν
»καὶ τέκνων, κατὰ πνεῦμα ἀγαπητοῖς τῆς ἡμῶν
»μετριότητος, χάρις, ἔλεος κτλ.»

44

Τοῦ αὐτοῦ ἕτερον ἐν μεμβράνῃ, δι' οὗ παρκαίνει
αὐθις εἰς τὴν τοῦ κοινοβίου σύστασιν τῷ 7088.
(+ 1580). Ἀρχεται: «Οἱ ἐν τῇ θεοσώτῳ καὶ
»περιφῆμῳ Πάτμῳ γῆσιν τῆς σεβασμίας καὶ βα-
»σιλικωτάτης μονῆς τοῦ παρεμφήμου ἀποστόλου
»καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀ-
»σκούμενοι ἀδελφοί.»

45

Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων σιγίλλιον ἐν
μεμβράνῃ, δι' οὗ καὶ οὗτος προτρέπει εἰς τὴν τοῦ
κοινοβίου σύστασιν τῷ 7088 (+ 1580). Ἀρχεται:
«Οἱ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας βασιλικωτάτης μονῆς
»τοῦ ἁγίου ἐνδόξου παρεμφήμου ἀποστόλου καὶ
»εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τῇ γῆσιν
»Πάτμῳ, ὅτε παροσιώτατος καθηγούμενος σὺν
»τοῖς λοιποῖς αὐτοῦ ἀδελφοῖς.»

46

Ἰαφαὴλ Β' σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τοῦ ἱεροῦ
ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐν τῷ Τσαγκλίῳ,
κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἐφέσου, τοῦ διοικεῖσθαι αὐτὸν
καὶ κυβερνεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Θεολόγου
ἐνασκουμένων τῷ Ἰρσ' (+ 1606). Ἀρχεται: «Ἐ-
»πειθὴ ὁ ἀπὸ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς
»μονῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ παρεμφήμου ἀπο-
»στόλου.»

47

Κυρίλλου Α' τοῦ Λουκάρως σιγίλλιον ἐν μεμ-
βράνῃ περὶ τῶν προνομίων τῆς μονῆς τῷ Ἰρλβ'
(+ 1624). Ἀρχεται: «Ἡ τοῦ καλοῦ προσθήκη τὸ
καλὸν κάλλιον ἀπεργάζεται, καὶ τὸ βεβαίως ἔχον
βεβαιότερον κατορθοῖ.»

48

Τοῦ αὐτοῦ σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ, δι' οὗ, τῇ ἐγ-
γράφῳ αἰτήσῃ τῶν Παρίων, προσηλοῦται τὸ μο-
νήδιον τῆς Ἐξωχωριανῆς τῇ μονῇ τῆς Πάτμου.
Ἀρχεται: «Τὰ κατὰ θεῖον σκοπὸν γινόμενα πάν-
τα, καλὰ λίαν ἐστὶ καὶ πρὸς Θεὸν εὐπρόσδεκτα.»

49

Ἴσον τοῦ ἀνωτέρω σιγίλλιου.

50

Τοῦ αὐτοῦ σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τοῦ ἐν τῇ
Κέξ μονηδρίου τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, μετοχίου
ὄντος τῆς μονῆς τῷ 1626. Ἀρχεται: «Τὰ κατὰ
θεῖον σκοπὸν γινόμενα πάντα, καλὰ λίαν ἐστὶ
καὶ πρὸς Θεὸν εὐπρόσδεκτα, καὶ μᾶλλον αἱ τῶν
σεβασμίων καὶ ἱερῶν γαῶν ἀνακτίσεις καὶ ἀνοι-
κοδομαί.»

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος.)

Η ΚΟΜΗΣΣΑ ΠΟΤΟΣΚΗ.

(Συνέχ. Ἴδε φυλ. 438.)

Οἱ Γενίτσαροι, χαιρετήσαντες εὐπροσηγόρως τὸν
Κ. Γλ. . . ἠρώτησαν μετὰ ταῦτα ἂν γνωρίζῃ τὸν
ἄνθρωπον· οὗτος δὲ ἀπεκρίθη διὰ νευμάτων. Αὐτοὶ
ὅμως νομίσαντες ὅτι ἠρνεῖτο τὴν γνωριμίαν τοῦ Μαρ-
κίωνος, τὸν ἔσυραν μέχρι τῆς θύρας, καὶ ἀνοίξαντες
αὐτὴν τὸν ἔρριψαν εἰς τὴν ὁδόν. Ὁ Μαρκίων κατέστη
μυνηώδης καὶ ἀκράτητος, ἤγειρε τὴν ῥάβδον του
καὶ ἤθελε καταφέρει τρομερὰν πληγὴν κατὰ τοῦ
Σακάμπαση, ἐὰν ὁ Κ. Γλ. . . παρεμβᾷς δὲν ἀνεχά-
τιζεν αὐτόν.

— Ἐξάδελφε, ἀνέκραζεν ὁ Μαρκίων, καθ' ὁδὸν
μ' ἀπήντησεν ἡ περίπολος, μὲ συνέλαβε καὶ ἀγα-
γοῦσα με ἐνώπιον τοῦ Βοεβόδα τῷ ἔλεγε χιρσίς,
μιασίς, οὗτος δὲ μὲ ἠρώτη τουρκιστὶ καὶ ἐγὼ τὸν
ἀπεκρυνόμεν γαλλιστὶ, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ φέρῃ
ἓνα Ἀρμενοκατύλικον, γινώσκοντα ἀμφοτέρας τὰς
γλώσσας νὰ τὸν μεταχειρισθῇ ὡς διερμηνέα. Τῷ εἶ-
πον ὅτι εἶμαι Γάλλος, συγγενῆς σου καὶ ὅτι ἐπλη-
νήθην εἰς τὰς ὁδοὺς ὡς νεοεθῶν εἰς Κωνσταντινού-
πολιν· τότε διέταξε τοὺς τρεῖς αὐτοὺς παλληκαράδες
νὰ μὲ συνοδεύσωσι καὶ νὰ μὲ ὀδηγήσωσιν εἰς σέ, ἵνα
πληροφορηθῶσιν ἐὰν ἔλεγον ἀλήθειαν.

Βλέπων ὁ Κ. Γλ. . . ὅτι ἦτον ἐπάναγκες νὰ συν-
ενοηθῇ μετὰ τῶν Γενιτσαρῶν, διότι ἄλλως ἤθελε
συμβῆ σκηνὴ τις ἀπαισία μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ
Μαρκίωνος, προσεκάλεσε τὸν ἀπέναντι τῆς οἰκίας